

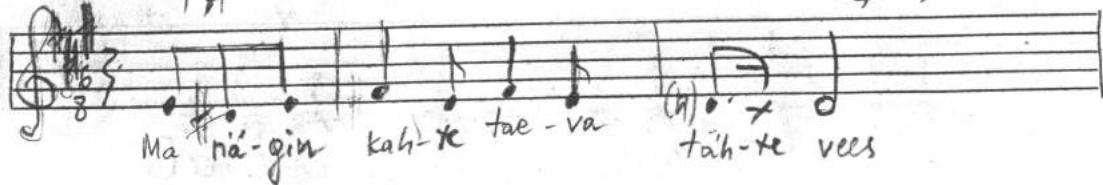
Taevatähed vees

Muus. ja sõn.
ANU ULJAS

(Aidum) A

E7

Ma nä-gin kah-te tae-va (h) täh-te vees

A

heid o-lin ot-si-nut nii loo-du- setub kau-a

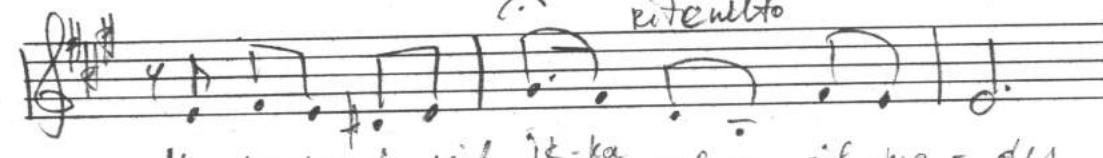
A

E7

Oh, nur arm riivid mee-nu-tan heid veel
ritenulto

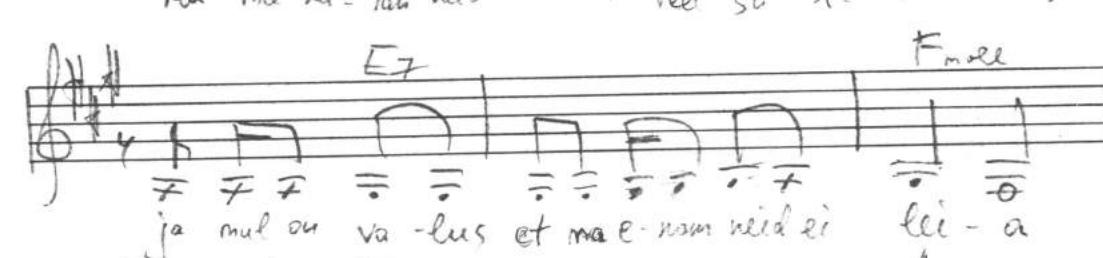
A

Ma mee-nu-tan heid ik-ka reel su sil-ha-dus

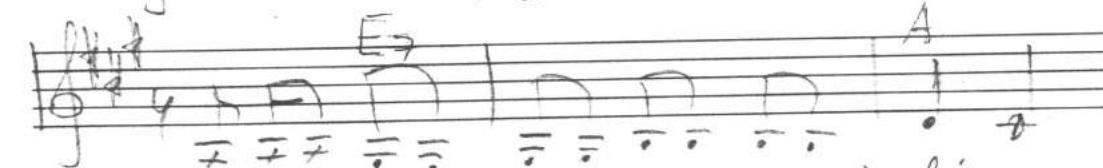
E7

Fmoll

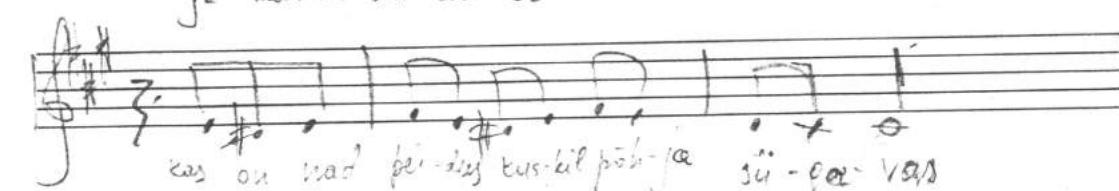

ja mul on va-lus et mae-nam heid ei lei-a

A

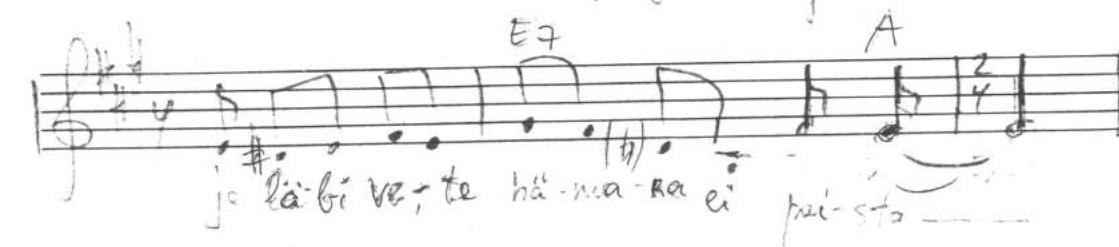
ja mul on va-lus et mae-nam heid ei lei-a

kes on nad pei-ling kus-kil poh-ja sü-gor-vas

E7

A

je lä-bi ve-te hä-na-ra ei pei-sfa

Taeva tähed vees

2

E₇

oh oem, nu öem ma mä-le-tau neid veel

A

ma mä-le-tau neid sä-re-nas su sil me-des

E₇ Fmoll

kuud nende vel-pus mi-na-ni ei jõu-a

E₇

kuud nende vel-pus mi-na-ni ei jõu-e

E₇

kuu su-da au-tao teadnata, mis saa nuid neist

E₇

ja pöf-vili fa pa-lub ta-re-seid et kus-tu-daneit

A E₇

pa-ri-selt ei las-taks et kus-tu-do neid

Fmoll

pa-ri-selt ei las-taks

E₇ F-moll

ma nä gin kah-te tal-va fäh-te wees

TAEVATÄHED VEES

Ma nägin kahte taevatähte vees
neid olin otsinud nii lootusetult kaua.
Oh, mu arm, nüüd meenutan neid veel,
ma meenutan neid ikka veel su silmades
ja mul on valus, et ma enam neid ei leia
ja mul on valus, et ma enam neid ei leia.

kas on nad peidus kuskil põhja sügavas
ja läbi vetehärma ei paista?
Oh arm, mu arm, ma mäletan neid veel,
ma mäletan neid säramas su silmades,
kuid nende valgus minuni ei jõua,
kuid nende valgus minuni ei jõua.

Mu süda nutab teadmata, mis saanud neist
ja põlvili ta palub taevaseid,
et kustuda neil päriselt ei lastaks,
Et kustuda neil päriselt ei lastaks.
Ma nägin kahte taevatähte vees.